

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 1131/C1/920

Data: 08.04.2026

Prin contestația nr. 140/13.03.2026, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 17908/13.03.2026, formulată de SRL, cu sediul în, ... înmatriculată la Registrul Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare RO, reprezentată legal prin, și convențional prin Cabinet de avocat „Condilă-Coșa Claudia”, împotriva rezultatului procedurii comunicat prin adresa nr. 1222/06.03.2026, emisă de către autoritatea contractantă, cu sediul în localitatea, str., județul, în cadrul procedurii simplificate organizată în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Modernizarea drumului DC68 și a DS447, comuna, județul, cod CPV 45233140-2, s-a solicitat:

1. anularea, în parte, a raportului procedurii de atribuire nr. 1219/06.03.2026;

2. anularea adresei autorității contractante nr. 1222 din data de 06.03.2026 de comunicare a rezultatului procedurii;

3. anularea tuturor deciziilor și actelor incidente, anterioare și subsecvente (inclusiv a oricăror procese-verbale de evaluare și comunicări adresate în acest sens, inclusiv celorlalți participanți în procedură);

4. reluarea procedurii de atribuire cu consecința re-evaluării ofertei sale și aplicării criteriului de atribuire ofertelor declarate admisibile.

Prin adresa nr. 472/26.03.2026 înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 21901/26.03.2026, ... SRL, cu sediul în, ... înmatriculată la Registrul Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare RO, reprezentată prin director general, a formulat cerere de intervenție, solicitând:

i) să încuviințeze în principiu cererea sa de intervenție formulată în temeiul art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 și art. 61 și următoarele din Codul de procedură civilă;

ii) să respingă contestația formulată de către SRL, ca neîntemeiată, pentru motivele arătate pe larg în cuprinsul cererii sale.

iii) să mențină toate actele întocmite în cadrul procedurii de către autoritatea contractantă ca temeinice și legale și pe cale de consecință să dispună continuarea procedurii de atribuire prin semnarea contractului de achiziție publică;

iv) să îi permită accesul la dosarul cauzei care face obiectul contestației, cu scopul de a-i da posibilitatea să-și apere drepturile legale;

v) în mod conex capătului de cerere de mai sus, solicită Consiliului amânarea pronunțării unei decizii în cauza supusă judecării cu un termen rezonabil, ulterior datei la care îi va fi asigurat accesul la dosarul cauzei, astfel încât, să poată beneficia de dreptul său legal de a formula concluzii scrise, potrivit prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 101/2016.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Preliminar, contestatorul face o scurtă prezentare a derulării procedurii de atribuire.

II. Netemeinicia deciziei autorității privind declararea ofertei SRL ca fiind inacceptabilă.

Contestatorul arată faptul că, în mod nelegal, autoritatea a declarat oferta SRL inacceptabilă în temeiul art. 137 alin. (2) lit. e) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016.

Potrivit întrebării nr. 1 din solicitarea de clarificări formulată de autoritatea contractantă în adresa nr. 752/13.02.2026, s-a solicitat clarificarea diferenței dintre cheltuielile indirecte și cota de profit indicate de societatea sa față de cheltuielile indirecte și cota de profit indicate de subcontractorul declarat pentru execuția lucrărilor de protejare conductă gaz.

Societatea sa a răspuns autorității prin adresa nr. 60/17.02.2026 și a arătat că, referitor la modul de întocmire a ofertei sale, a inclus cotele de cheltuieli indirecte și profit ale sale ofertate pentru acest proiect, în calitate de potențial antreprenor general. Subcontractanții sunt entități economice distincte care prestează servicii și la rândul lor au propriile cheltuieli indirecte și încearcă să obțină de asemenea un profit, fiind firesc și fundamentat economic ca structura costurilor celor două entități să difere.

Față de prevederile documentației de atribuire, solicită Consiliul să observe faptul că, solicitările de clarificări formulate de autoritatea

contractantă nu au avut drept temei o cerință prevăzută în mod expres în documentația de atribuire, rămânând în sarcina fiecărui ofertant ca, în momentul elaborării propunerii financiare, să aibă în vedere fiecare componentă și să le includă în structura tarifelor oferite, ceea ce societatea sa a și făcut.

În ceea ce privește fondul solicitării de clarificări, solicită să se rețină că a răspuns corect, concludent și complet, informațiile furnizate suplimentar fiind de natură a obliga autoritatea contractantă la declararea admisibilă a ofertei depuse.

A. Primul motiv pentru care oferta societății sale a fost declarată neconformă (diferența între cheltuielile indirecte și cota de profit) este nelegal și netemeinic.

În soluționarea prezentei contestații, solicită Consiliului să aibă în vedere prevederile art. 75 din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare și dispozițiile art. 123 alin. (1) din HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatorul susține că, prin modul de formulare a solicitării de clarificări, cât și prin decizia complet nejustificată de a considera ca fiind neconcludente răspunsurile sale, autoritatea contractantă a procedat nelegal la respingerea, ca inacceptabilă, a ofertei depuse, aplicarea prevederilor art. 137 alin. (2) din HG nr. 395/2016 fiind complet neîntemeiată.

Precizează că, în urma solicitării de clarificări primite de la comisia de evaluare, societatea sa a răspuns că lucrările menționate în observațiile autorității vor fi executate de subcontractantul declarat, care a întocmit listele de cantități conform cerințelor documentației de atribuire, incluzând atât cota de cheltuieli indirecte, cât și cota de profit. Oferta conține toate costurile necesare, însă, comisia a ignorat această explicație și a menținut decizia de respingere.

În opinia sa, modul de elaborare și structurare a propunerii financiare, respectiv includerea valorii devizelor aferente subcontractantului în cadrul capitolului „material” din devizul ofertantului, este pe deplin justificat de natură juridică și economică a raporturilor dintre antreprenorul general și subcontractanți, precum și de regulile aplicabile întocmirii ofertelor financiare în cadrul procedurilor de achiziție publică. Orice concluzie contrară se întemeiază pe o interpretare formalistă și eronată a modului de formare a costurilor, care ignoră atât realitatea economică a operațiunilor, cât și tratamentul juridic și contabil al relațiilor de subcontractare.

Contestatorul susține că temeinicia răspunsului la clarificări depus de societatea sa este demonstrat prin următoarele argumente:

a) Natura juridică a costurilor aferente subcontractării.

Din punct de vedere juridic, contabil și fiscal, contravaloarea serviciilor sau lucrărilor executate de subcontractanți reprezintă, pentru

antreprenorul general, o cheltuială directă, constând în prețul serviciului contractat.

Antreprenorul general nu generează în mod direct costurile specifice activităților realizate de subcontractant și, în mod evident, nu poate reflecta în structura propriilor devize elementele de cost interne ale acestuia (manoperă, utilaje, materiale, transport etc.). Aceste componente sunt stabilite exclusiv de subcontractant în cadrul devizului propriu.

Valoarea ofertată de subcontractant include deja totalitatea elementelor economice aferente activității sale, respectiv, cheltuieli directe, cheltuieli indirecte și profit. Din perspectiva antreprenorului general, această valoare reprezintă costul integral al serviciului subcontractat, care se reflectă în mod firesc în propunerea financiară ca o cheltuială directă.

Această situație rezultă fără echivoc din documentele depuse în ofertă. Spre exemplu, în formularul F3 aferent obiectivului „Prot. cond. gaz inters. DC68”, Categoria de lucrări 1 „Neelig. Mont tub prot. DN400” (pag. 70), este indicată valoarea lucrărilor oferite de subcontractant în cuantum de 273.191,76 lei, sumă preluată integral din devizul prezentat de subcontractant în cadrul propriului formular F3 (pag. 94-97), unde la pagina 97 este menționat „Total deviz fără TVA” în același cuantum.

În aceste condiții, consideră că preluarea acestei valori ca element de cost în cadrul propunerii financiare a ofertantului reprezintă singura modalitate realistă și corectă de reflectare a costului subcontractării.

A pretinde ofertantului să descompună această valoare în categorii de cost proprii ar presupune, în mod evident, o reconstrucție artificială a structurii de cost a subcontractantului, care nu aparține ofertantului și pe care acesta nu o poate reflecta, ca atare în contabilitatea proprie.

Prin urmare, arată că interpretarea autorității contractante ignoră natura reală a relației de subcontractare și conduce la o concluzie lipsită de fundament economic.

b) Determinarea cheltuielilor indirecte.

În conformitate cu regulile economico-financiare aplicabile în domeniul construcțiilor, precum și cu principiile generale de audit financiar, cheltuielile indirecte se determină prin raportare la totalitatea cheltuielilor directe ale ofertantului.

Corelativ, solicită Consiliului să ia în considerare că Ordinul nr. 1568/15.10.2002 pentru aprobarea reglementării tehnice „Ghid privind elaborarea devizelor la nivel de categorii de lucrări și obiecte de construcții pentru investiții realizate din fonduri publice”, indicativ P 91/1-02.

Prin urmare în mod evident, costurile generate de subcontractare fac parte din categoria cheltuielilor directe ale ofertantului, reprezentând contravaloarea serviciilor contractate de acesta pentru realizarea lucrărilor.

În aceste condiții, aplicarea cotei de cheltuieli indirecte asupra întregii valori a costurilor directe - inclusiv asupra celor aferente subcontractanților - reprezintă modalitatea corectă și conformă cu realitatea economică a contractului.

Teoretic, ofertantul ar fi putut adopta o formulă de calcul artificială, prin stabilirea unei cote de cheltuieli indirecte de 0% asupra componentelor subcontractate și majorarea corespunzătoare a cotei aplicate celorlalte componente ale lucrărilor. O asemenea abordare ar fi reprezentat însă un artificiu contabil lipsit de fundament economic, întrucât:

- cheltuielile indirecte sunt generate de ansamblul activităților desfășurate pentru realizarea contractului, inclusiv de cele realizate prin subcontractare;
- o asemenea prezentare ar denatura realitatea economică a costurilor;
- ar crea riscuri evidente în cadrul unor verificări de audit sau control fiscal.

În consecință, metoda de calcul adoptată de societatea sa este singura care reflectă, în mod fidel, realitatea economică a operațiunilor.

c) Determinarea profitului.

În mod similar, susține că marja de profit se aplică asupra totalului cheltuielilor ofertantului, respectiv, asupra sumei cheltuielilor directe și indirecte. În susținere, invocă prevederile Ordinului nr. 1568/2002.

Prin urmare, precizează că a aplicat cota de profit asupra valorii integrale a costurilor, incluzând atât cheltuielile directe - inclusiv cele aferente subcontractării - cât și cheltuielile indirecte, determinate conform metodologiei descrise anterior.

Această modalitate de calcul este în deplină concordanță cu regulile economice aplicabile în elaborarea ofertelor financiare.

d) Libertatea operatorului economic de a-și stabili strategia comercială.

Potrivit principiilor economiei de piață și cadrului normativ aplicabil achizițiilor publice, inclusiv Legea nr. 98/2016, operatorii economici beneficiază de libertatea de a-și stabili structura costurilor și marjele de profit în funcție de propria strategie comercială.

În consecință:

- nivelul profitului reprezintă o decizie exclusivă a operatorului economic;
- nu există nicio obligație legală ca marja de profit a antreprenorului general să coincidă cu cea a subcontractanților săi.

Prin urmare, orice analiză care ar urmări compararea sau corelarea marjelor de profit ale ofertantului cu cele ale subcontractanților săi este lipsită de temei juridic.

e) Aspecte privind subcontractarea.

Contestatorul susține că, în mod evident, subcontractarea unor activități nu poate avea loc, în mod real și justificat economic, la o valoare egală sau superioară valorii la care antreprenorul general a oferat respectivele activități. O astfel de situație ar lipsi de orice rațiune economică participarea antreprenorului în procedura de atribuire.

De altfel, art. 158 din HG nr. 395/2016 reglementează exclusiv ipoteza în care, pe parcursul executării contractului, intervine necesitatea înlocuirii unui subcontractant. În această situație particulară, norma stabilește că valoarea activităților subcontractate nu poate depăși valoarea declarată în ofertă ca fiind subcontractată.

Textul legal nu reglementează modul de formare a prețului oferat și nu instituie nicio restricție în ceea ce privește structura financiară a componentelor subcontractate din cadrul ofertei.

B. Al doilea motiv pentru care oferta societății sale a fost declarată neconformă (diferență de preț pentru același material) este nelegal și netemeinic.

În ceea ce privește cel de-al doilea motiv reținut de comisia de evaluare, referitor la diferențele dintre prețurile unitare rezultate din extrasele de resurse prezentate de subcontractantul de specialitate pentru lucrările de rețele de gaze (pag. 101-106) și cele rezultate din extrasele de resurse prezentate de ofertant pentru obiectivul analizat (pag. 75-91), se impun următoarele clarificări.

În primul rând, trebuie subliniat faptul că respectivele extrase de resurse reflectă costuri aferente unor activități distincte, realizate de operatori economici diferiți, fiecare dintre aceștia fundamentându-și independent structura de cost și prețurile unitare.

Astfel:

a) Extrasele de resurse prezentate de subcontractantul de specialitate (pag. 101-106) reflectă, exclusiv, resursele utilizate pentru executarea lucrărilor aferente devizelor detaliate prezentate de acesta în cadrul formularelor F3 (pag. 92-100). Acestea sunt rezultate ale propriei structuri de cost a subcontractantului, fundamentate pe baza contractelor de furnizare, a tarifelor interne de operare a utilajelor, a politicii salariale și a altor elemente economice specifice activității sale.

b) Extrasele de resurse prezentate de ofertantul SRL (pag. 75-91) reflectă resursele aferente lucrărilor executate direct de către ofertant, conform devizelor prezentate în formularele F3 aferente lucrărilor de infrastructură rutieră (pag. 12-74).

Prin urmare, comparația directă între prețurile unitare rezultate din aceste două categorii de extrase de resurse este, în mod evident, lipsită de relevanță, întrucât, acestea se referă la lucrări diferite, executate de operatori economici diferiți și fundamentate pe baze de cost distincte.

Diferențele identificate nu reprezintă, așadar, o neconcordanță a ofertei, ci reflectă în mod firesc realitatea economică a pieței și particularitățile fiecărei categorii de lucrări.

În acest sens, consideră că trebuie avut în vedere că lucrările de infrastructură rutieră și lucrările aferente rețelelor de gaze naturale implică tehnologii diferite de execuție, tipuri diferite de utilaje, materiale specifice și personal cu calificări distincte, toate aceste elemente influențând în mod direct structura și nivelul costurilor.

Totodată, potrivit principiilor economiei de piață și cadrului normativ aplicabil achizițiilor publice, fiecare operator economic beneficiază de autonomie deplină în stabilirea structurii costurilor și a prețurilor oferite.

În acest sens, potrivit principiilor consacrate de Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă nu poate interveni în structura internă de formare a prețurilor oferite de operatorii economici, cu excepția situației expres reglementate a verificării ofertelor cu preț aparent neobișnuit de scăzut.

Or, în speță, nu se află într-o asemenea situație, iar simpla existență a unor diferențe între prețurile unitare rezultate din extrasele de resurse aparținând unor operatori economici diferiți nu poate constitui un element de neconformitate a ofertei.

Un alt aspect important al contestației se bazează pe principiul proporționalității, care impune ca deciziile autorităților publice să fie adecvate și necesare în raport cu obiectivul urmărit. Susține că autoritatea contractantă ar fi trebuit să solicite clarificări suplimentare dacă avea nelămuriri, în loc să respingă oferta pe un criteriu pur formal.

În acest context, apreciază că respingerea ofertei s-a făcut fără o analiză reală, iar autoritatea contractantă a ales să ignore clarificările oferite, aplicând un formalism exagerat care afectează concurența și utilizarea eficientă a fondurilor publice.

Un alt aspect important este faptul că listele de cantități întocmite de subcontractanți sunt parte integrantă a ofertei. Decizia Curții de Apel Timișoara nr. 3385/2017 clarifică faptul că: „în cazul subcontractorului, acesta execută în mod direct lucrări, construcții, activități care sunt parte din obiectul contractului de achiziție publică”.

Astfel, apreciază că includerea subcontractanților în ofertă și depunerea formularelor F3 completate de aceștia nu reprezintă o abatere, ci, este o procedură normală în achizițiile publice.

Autoritatea contractantă, în vederea respectării principiului eficienței utilizării a fondurilor publice, care trebuie să guverneze procesul de achiziții publice, nu trebuia să acționeze în sensul de a nu respinge cu ușurință o ofertă care respecta documentația de atribuire și principiile prevăzute de legislația privind achizițiile publice și care putea reprezenta un avantaj pentru interesul public. Astfel, consideră că autoritatea contractantă trebuie să aibă drept scop asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici participanți la procedură.

Nu în ultimul rând, arată faptul că, legislația incidentă în materia achizițiilor publice sancționează depășirea valorii estimate comunicată

prin anunțul de participare, neputând fi reținut, în niciun caz, că, ar fi sancționată ofertarea unei cote de profit sau cheltuieli indirecte pe care autoritatea contractantă le apreciază ca fiind nejustificate.

Față de cele de mai sus, solicită Consiliului să constate că autoritatea contractantă nu a aplicat, în mod corect, dispozițiile art. 134 din HG nr. 395/2016, dispunând, în mod nejustificat, respingerea ofertei sale.

Având în vedere toate argumentele mai sus dezvoltate, ... SRL solicită admiterea contestației, astfel cum a fost formulată.

În drept, art. 8 din Legea nr. 101/2016, Legea nr. 98/2016.

Totodată, solicită CNSC accesul la întregul dosar de achiziție publică transmis de autoritatea contractantă.

Prin adresa nr. 1470/18.03.2026, înregistrată la CNSC sub nr. 19411/19.03.2026 autoritatea contractantă transmite punctul său de vedere cu privire la contestație solicitând respingerea contestației, ca fiind nefondată.

Preliminar, autoritatea contractantă face o scurtă expunere a situației de fapt.

Față de cele solicitate, în raport de motivele invocate, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației, ca nefondată, pentru următoarele motive:

În continuare, autoritatea contractantă redă conținutul secțiunii IV.4.2 Modul de prezentare al propunerii financiare, din fișa de date a achiziției.

Comisia de evaluare în data de 13.02.2026 a întocmit procesul verbal de evaluare a propunerilor financiare nr. 750 prin care a analizat modalitatea de îndeplinire a cerințelor privind propunerile financiare și a decis transmiterea de clarificări ofertanților, inclusiv către SRL.

Conform Acordului de subcontractare nr. 879/19.12.2025, societatea SRL are calitatea de subcontractant al ofertantului, urmând a executa lucrări aferente rețelelor de alimentare cu gaz, în procent de 4,05% din valoarea totală a lucrărilor oferite.

Autoritatea precizează că, consemnările rezultate în urma evaluării ofertei depuse de ofertantul SRL, astfel cum au fost reținute în procesul-verbal de evaluare, sunt următoarele:

- Conform listelor de cantități aferente lucrărilor de protejare conductă (lucrări subcontractate), cheltuielile indirecte sunt în procent de 12%, iar profitul de 8%, diferit față de restul listelor de cantități; la nivelul formularelor F3 (pag. 70-71), pentru aceleași lucrări, cheltuielile indirecte sunt în procent de 8%, iar profitul de 1%, aspect care evidențiază o aplicare neunitară și, în fapt, cumulativă a acestor procente asupra aceluiași lucru;

- În cadrul aceleiași oferte, au fost utilizate tarife orare diferite pentru manoperă, respectiv un tarif mediu de 30,00 lei/oră conform formularului C7 pentru majoritatea lucrărilor din cadrul investiției și un

tarif distinct de 47,00 lei/oră pentru lucrările de protejare conductă gaz, ceea ce evidențiază un tratament neunitar al costurilor de manoperă la nivelul aceleiași oferte; idem și pentru extrasele de materiale, transport și utilaje.

Prin solicitarea de clarificări nr. 752/13.02.2026, autoritatea contractantă susține că a urmărit explicarea neconcordanțelor din propunerea financiară, constând în faptul că, pentru lucrările de protejare conductă gaz au fost prezentate liste de cantități cu procente (cheltuieli indirecte și profit) și extrase de resurse cu valori diferite față de cele utilizate pentru celelalte categorii de lucrări din cadrul obiectivului (infrastructură rutieră), precum și necorelări între extrasele de resurse prezentate distinct și cele cumulate.

Ofertantul transmite răspunsul la solicitările de clarificări având nr. 70/17.02.2026, în termenul stabilit de comisia de evaluare, acesta fiind evaluat în cadrul ședinței de evaluare din data de 25.02.2026, concluzionându-se că răspunsul la solicitările de clarificări transmis de ofertantul SRL este neconcludent, propunerea financiară fiind declarată respinsă, ca neconformă, în conformitate cu art. 215 alin. (5) din Legea 98/2016 și a art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016.

Autoritatea contractantă arată că, considerentele care au stat la baza temeiniciei deciziei sunt următoarele:

1. Lipsa caracterului unitar al ofertei financiare

Oferta financiară trebuie să fie un act juridic unic, ferm și coerent, asumat integral de ofertant. Deși subcontractantul este o entitate distinctă, în cadrul procedurii există un singur ofertant - antreprenorul general.

Aplicarea unor procente diferite de cheltuieli indirecte și profit pentru o parte din lucrări (prin preluarea structurii subcontractantului) generează o structură financiară neunitară în cadrul aceleiași oferte.

În opinia sa, oferta nu poate fi compusă din două regimuri economice distincte, întrucât, evaluarea se realizează asupra ofertei ofertantului, nu asupra ofertelor individuale ale subcontractanților.

2. Neconcordanțe interne ale documentelor financiare.

Consideră că diferențele între procente din listele de cantități (formulare F3) și între valorile din extrasele de resurse, denotă lipsa de coerență internă a propunerii financiare.

Răspunsul ofertantului nu clarifică neconcordanța matematică dintre documente, ci, oferă justificări teoretice privind autonomia comercială.

Clarificarea trebuia să demonstreze concordanța valorilor, identitatea bazei de calcul, inexistența unei duble aplicări a cotelor de indirecte/profit. Acest lucru nu rezultă, în mod clar și verificabil, din răspuns.

3. Imposibilitatea reconfigurării modului de calcul prin clarificări.

În opinia sa, conform art. 134 alin. (5) și (6) din HG nr. 395/2016, clarificările nu pot conduce la modificarea propunerii financiare.

Or, explicațiile privind tratarea valorii subcontractantului ca „material”, aplicarea suplimentară a cotelor proprii, echivalează cu redefinirea modului de fundamentare a prețului, fără ca această structură să rezulte, explicit și unitar, din oferta inițială.

În ceea ce privește capătul de cerere prin care contestatorul solicită anularea tuturor actelor autorității contractante, precum și reluarea procedurii de atribuire cu consecința reevaluării ofertelor declarate admisibile și reaplicării criteriului de atribuire, autoritatea contractantă apreciază că această solicitare este neîntemeiată și lipsită de relevanță în raport cu situația concretă din procedură.

Astfel, menționează că ofertantul contestator a fost clasat pe locul I în etapa de evaluare a propunerilor financiare, însă a fost, ulterior, declarat neconform, ca urmare a neîndeplinirii cerințelor stabilite prin documentația de atribuire. În aceste condiții, singurul interes legitim al contestatorului vizează analiza legalității deciziei de descalificare a propriei oferte.

Or, solicitarea de reevaluare a celorlalte oferte și de reluare integrală a procedurii excede cadrului procesual determinat de contestație, întrucât, nu există un interes direct, personal și actual al contestatorului în ceea ce privește modul de evaluare a ofertelor concurente, în condițiile în care propria ofertă a fost înlăturată din procedură.

De asemenea, în ipoteza admiterii contestației, efectele s-ar limita la reevaluarea ofertei contestatorului, fără a justifica, în mod automat, reluarea evaluării tuturor ofertelor sau anularea tuturor actelor procedurii, în lipsa unor critici concrete și motivate referitoare la acestea.

Prin urmare, autoritatea contractantă apreciază că solicitarea privind reevaluarea celorlalte oferte este irelevantă și nejustificată, nefiind susținută de un interes legitim și nefiind fundamentată pe critici concrete de nelegalitate.

Evaluarea ofertelor în cadrul procedurii de achiziție publică s-a realizat cu respectarea principiilor care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică așa cum sunt acestea definite de Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice.

Având în vedere cele de mai sus, solicită respingerea contestației, ca neîntemeiată și menținerea rezultatului procedurii de atribuire, ca fiind legal și temeinic.

În drept, invocă dispozițiile Legii nr. 98/2016, ale Normelor Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, precum și ale Legii nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa nr. 472/26.03.2026 înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr.

21901/26.03.2026, ... SRL, a formulat cerere de intervenție, solicitând:

i) să încuviințeze în principiu cererea sa de intervenție formulată în temeiul art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 și art. 61 și următoarele din Codul de procedură civilă;

ii) să respingă contestația formulată de către SRL ca neîntemeiată pentru motivele arătate pe larg în cuprinsul cererii sale.

iii) să mențină toate actele întocmite în cadrul procedurii de către autoritatea contractantă ca temeinice și legale și pe cale de consecință să dispună continuarea procedurii de atribuire prin semnarea contractului de achiziție publică;

iv) să îi permită accesul la dosarul cauzei care face obiectul contestației, cu scopul de a-i da posibilitatea să-și apere drepturile legale;

v) în mod conex, capătului de cerere de mai sus, solicită Consiliului amânarea pronunțării unei decizii în cauza supusă judecării cu un termen rezonabil, ulterior datei la care îi va fi asigurat accesul la dosarul cauzei, astfel încât să poată beneficia de dreptul său legal de a formula concluzii scrise, potrivit prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 101/2016.

Chestiuni prealabile:

Justificarea interesului și a condițiilor de admitere a acestei cereri raportat la art. 61 și următoarele din Noul Codul de procedură civilă și ale art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Dreptul de a interveni în cadrul procedurii de soluționare a contestației și în cadrul unor eventuale căi de atac rezidă în calitatea de ofertant declarat câștigător, având drept scop introducerea sa în cauză pentru a asigura apărarea interesului său legitim în ceea ce privește legalitatea rezultatului procedurii de atribuire. În considerarea celor mai sus enunțate, rezultă că dreptul său de a interveni în dosar se naște de la momentul la care a luat cunoștință de contestația formulată de către SRL și poate fi exercitat în etapa soluționării litigiului în fața CNSC, iar interesul său de a interveni în cadrul procedurii de soluționare a contestației rezidă în calitatea de ofertant declarat câștigător în cadrul procedurii de atribuire.

II. Scurt istoric

Intervenientul face un scurt istoric al derulării procedurii.

III. Referitor la criticile formulate de către contestator în susținerea admiterii contestației sale.

Intervenientul susține că SRL contestă decizia autorității contractante de a declara oferta ca neconformă și inacceptabilă și solicită reevaluarea ofertei.

În măsura nerespectării de către contestator a termenului de formulare a contestației, reglementat de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, înțelege să invoce excepția tardivității formulării contestației.

De asemenea, în măsura în care, contestatorul nu a făcut dovada constituirii cauțiunii în acord cu prevederile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 solicită respingerea contestației.

2. Analiză motive de contestație.

2.1 Referitor la criticile contestatorului de la punctele 7-11 din contestație, privind solicitările de clarificări transmise de autoritatea contractantă cu privire la oferta financiară, apreciază că acestea sunt, în realitate, critici îndreptate împotriva solicitărilor de clarificări transmise de autoritatea contractantă, contestatorul invocând o pretinsă nelegalitate a acestora.

Or, în măsura în care contestatorul considera că solicitările de clarificări sunt nelegale, acesta avea posibilitatea și obligația de a formula contestație împotriva acestora, cu respectarea termenelor prevăzute de Legea nr. 101/2016. În lipsa exercitării căii de atac în termenul legal, solicitările de clarificări au dobândit caracter obligatoriu, atât pentru autoritatea contractantă, cât și pentru operatorul economic, neputând fi cenzurate pe calea prezentei contestații.

În aceste condiții, contestatorul avea obligația de a răspunde, în mod concludent, la solicitările de clarificări, cu respectarea cerințelor documentației de atribuire, sub sancțiunea respingerii ofertei, ca inacceptabilă, în cazul transmiterii unor răspunsuri neconcludente.

Față de aceste aspecte, apreciază criticile formulate de contestator cu privire la conținutul solicitărilor de clarificări ca fiind tardive și, pe cale de consecință, inadmisibile, motiv pentru care, se impune respingerea acestora, ca atare.

2.2 Referitor la criticile contestatorului de la lit. A din contestație privind motivul de respingere - diferența între cheltuielile indirecte și cota de profit.

2.2.1 Criticile contestatorului potrivit cărora răspunsul la clarificări ar fi fost concludent.

Sușinerile contestatorului potrivit cărora, răspunsul la clarificări ar fi fost concludent, întrucât, „subcontractantul a întocmit listele de cantități conform cerințelor documentației de atribuire, incluzând atât cota de cheltuieli indirecte, cât și cota de profit”, sunt neîntemeiate, întrucât ,contravin în mod direct cerințelor documentației de atribuire.

Potrivit fișei de date a achiziției, punctul IV.4.2 Modul de prezentare al propunerii financiare: „Propunerea financiară va cuprinde următoarele:

1. formularul de ofertă; lipsa formularului de ofertă reprezintă lipsa ofertei, respectiv lipsa actului juridic de angajare în contract;
2. centralizatorul cu lucrările executate de asociați, subcontractanți;
3. centralizatorul cheltuielilor pe obiectiv (formularul F1);
4. centralizatorul cheltuielilor pe categorii de lucrări, pe obiecte (formularul F2);

5. listele cu cantitățile de lucrări, pe categorii de lucrări (formularul F3); se vor prezenta detaliat centralizatoarele și listele de cantități aferente cheltuielilor eligibile, respectiv neeligibile.

6. extrase consumuri (formulare C6-C9); Executanții (Ofertanții) au deplina libertate de a-și prevedea în ofertă propriile consumuri și tehnologii de execuție, cu respectarea cerințelor cantitative și calitative prevăzute în proiectul tehnic, în caietul de sarcini și în alte acte normative în vigoare.

Formularele F1-F3, completate cu prețuri unitare și valori, devin formulare pentru devizul ofertei și vor fi utilizate pentru întocmirea situațiilor de lucrări executate, în vederea decontării”.

În opinia sa, se poate observa că, potrivit mențiunilor exprese de la punctul 6 anterior citat, autoritatea contractantă a stabilit, în mod clar, obligația ofertanților de a prezenta formularele C6-C9 și formularele F1-F3, completate cu prețuri unitare și valori. Prin raportare la această cerință expresă, consideră că se află în mod evident în prezența unei neconformități în cazul ofertelor care conțin liste de cantități întocmite de subcontractant, iar nu de ofertant.

Includerea valorii devizelor aferente subcontractanților ca sumă globală în devizul ofertantului, precum și anexarea listelor de cantități întocmite de subcontractant echivalează, în realitate, cu nerespectarea cerințelor documentației de atribuire, potrivit cărora ofertanții trebuie să prezinte formularele completate cu prețuri unitare și valori, care devin formulare ale devizului ofertei și care vor fi utilizate ulterior pentru întocmirea situațiilor de lucrări executate, în vederea decontării.

În concret, au fost prezentate doar prețurile unitare ale subcontractantului, preluate de ofertant ca sumă globală, peste care acesta a aplicat propria cotă de cheltuieli indirecte și profit, iar nu prețurile unitare ale ofertantului, astfel cum impune, în mod expres, documentația de atribuire.

Conform fișei de date a achiziției, obligația de întocmire a listelor de cantități în conformitate cu documentația de atribuire revine ofertantului - executant, iar nu subcontractanților. De altfel, documentația de atribuire nu solicită nicăieri prezentarea formularelor întocmite de subcontractanți, singurele informații și documente solicitate în legătură cu subcontractanții fiind procentul de subcontractare, activitățile realizate de subcontractanți și centralizatorul cu lucrările executate de aceștia.

Acest mod de întocmire a propunerii financiare contravine prevederilor din fișa de date, potrivit cărora formularele se întocmesc cu prețurile unitare ale ofertantului și ele trebuie corelate. Tot la punctul 4.2 din fișa de date se menționează și sancțiunea care intervine în cazul în care nu sunt respectate cerințele cu privire la întocmirea propunerii financiare, respectiv: „Cu excepția erorilor aritmetice, astfel cum sunt acestea definite la art. 134 alin. (10) din Anexa la H.G. nr. 395/2016, nu

vor fi permise alte omisiuni, necorelări sau ajustări ale propunerii financiare”.

Prin modul de întocmire a ofertei, contestatorul a ajuns în situația de a avea în ofertă prețuri unitare diferite pentru aceleași tipuri de lucrări. Astfel, de exemplu, conform raportului de specialitate nr. 996/25.02.2026 de la dosarul achiziției, tariful orar mediu pentru manoperă al ofertantului este de 30 lei, în timp ce tariful orar al subcontractantului este de 47 lei, ceea ce demonstrează existența unor necorelări în cadrul propunerii financiare.

În aceste condiții, consideră că devin incidente prevederile din fișa de date referitoare la decontarea lucrărilor pe baza prețurilor unitare din formularele F1-F3, precum și cele referitoare la interzicerea necorelărilor în propunerea financiară. Contestatorul a încălcat ambele cerințe, în condițiile în care nu a prezentat formularul F3 al ofertantului care să includă prețurile unitare pentru lucrările în discuție și, în plus, a prezentat un formular F3 întocmit de subcontractant, conținând prețuri unitare necorelate cu cele ale ofertantului în ceea ce privește manopera, utilajele, materialele și transportul.

Pe de altă parte, având în vedere caracterul clar și explicit al cerințelor din documentația de atribuire privind modalitatea de întocmire a propunerii financiare, în măsura în care contestatorul ar fi dorit o altă modalitate de întocmire a ofertelor financiare, acesta avea posibilitatea de a solicita clarificări suplimentare, în temeiul art. 160 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 sau de a formula contestație împotriva prevederilor documentației de atribuire, cu respectarea termenelor prevăzute de Legea nr. 101/2016.

Față de toate considerentele expuse anterior, se constată că modul de întocmire a propunerii financiare de către contestator contravine cerințelor exprese ale documentației de atribuire, propunerea financiară nefiind întocmită în mod unitar, coerent și corelat, astfel cum impuneau cerințele fișei de date a achiziției și ale documentației tehnice.

În opinia sa, autoritatea contractantă a procedat în mod corect la evaluarea ofertei prin raportare la cerințele documentației de atribuire, iar respingerea ofertei contestatorului reprezintă consecința nerespectării unor cerințe exprese și obligatorii privind modul de întocmire a propunerii financiare, precum și a caracterului neconcludent al răspunsurilor la clarificările solicitate de comisia de evaluare.

2.2.2 Referitor la mențiunile contestatorului privind natura juridică a costurilor aferente subcontractării.

Mențiunile contestatorului cu privire la natura juridică a costurilor aferente subcontractării sunt irelevante în raport de motivele care au stat la baza respingerii ofertei contestatorului.

Contrar susținerilor contestatorului, chiar dacă execuția unor lucrări se realizează prin intermediul subcontractantului, decontarea lucrărilor în relația cu autoritatea contractantă se realizează exclusiv de către

ofertantul executant, pe baza prețurilor unitare din propria ofertă. Aceste prețuri trebuie să aparțină ofertantului, iar nu subcontractantului, în condițiile în care subcontractantul nu are un raport juridic direct cu autoritatea contractantă.

De asemenea, nu prezintă relevanță pentru autoritatea contractantă modalitatea în care antreprenorul general înregistrează în contabilitatea proprie lucrările executate de subcontractanții săi. Pentru autoritatea contractantă prezintă relevanță exclusiv prețurile unitare ale ofertantului, în baza cărora se vor realiza decontările, astfel cum rezultă în mod expres din cerințele fișei de date a achiziției.

Or, în prezenta cauză, ofertantul nu a prezentat prețurile unitare proprii pentru lucrările de protejare conductă de gaze, ci a prezentat doar prețurile unitare ale subcontractantului, situație care contravine cerințelor documentației de atribuire și justifică, în mod legal, măsura respingerii ofertei, ca neconformă.

Astfel, potrivit art. 19.4 alin. (4) și (5) din contract, decontarea lucrărilor se realizează pe articole de deviz aferente listelor de cantități oferite, care trebuie să conțină articole detaliate pentru toate operațiunile, iar decontarea se face pentru cantitățile de lucrări real executate, la care se aplică prețurile unitare din oferta financiară.

În aceste condiții, în situația ofertei depuse de contestator, lucrările de protejare conductă de gaze nu pot fi decontate în conformitate cu prevederile contractuale și ale documentației de atribuire, în condițiile în care contestatorul nu a prezentat în ofertă detalierea cu prețuri unitare pe articole de deviz proprii executantului, ci un preț total comasat aferent acestor lucrări. Mai mult, așa cum s-a arătat anterior, prețurile unitare ale subcontractantului sunt diferite de cele ale executantului pentru același tip de lucrări, ceea ce conduce la existența unor necorelări în cadrul propunerii financiare.

Prin susținerile formulate la punctele 21-23 din contestație, contestatorul pretinde, în realitate, că decontarea lucrărilor executate de subcontractant ar urma să se realizeze pe baza unui preț global (comasat), iar nu în conformitate cu cerințele documentației de atribuire, respectiv pe baza cantităților real executate și a prețurilor unitare din ofertă.

Or, nicăieri în documentația de atribuire nu se prevede că executantul (ofertantul) ar putea deconta lucrările pe baza unei valori globale aferente serviciilor subcontractate. O asemenea modalitate de ofertare și, ulterior, de decontare a lucrărilor contravine în mod direct cerințelor documentației de atribuire și nu reprezintă o modalitate realistă de decontare, în condițiile în care nu există raporturi juridice directe între subcontractant și autoritatea contractantă.

Mai mult, susține că prețurile subcontractantului nu pot reprezenta un reper în decontare, în condițiile în care, subcontractantul poate fi înlocuit pe parcursul derulării contractului sau execuția lucrărilor

subcontractate poate fi realizată chiar de către executant, situație în care prețurile subcontractantului inițial nu mai prezintă nicio relevanță în relația contractuală cu autoritatea contractantă.

2.2.3 Mențiunile contestatorului cu privire la modalitatea de stabilire a cotelor de cheltuieli indirecte și profit, precum și cele referitoare la libertatea operatorului economic de a-și stabili strategia comercială sunt irelevante în raport de motivele care au stat la baza respingerii ofertei.

Motivele de excludere nu au vizat modalitatea de stabilire a cotelor de cheltuieli indirecte și profit sau dreptul operatorului economic de a-și stabili strategia comercială, ci faptul că, în cadrul propunerii financiare depuse, au fost prezentate cote de cheltuieli indirecte și profit diferite, ceea ce a condus la necorelări în cadrul propunerii financiare. În acest context, susținerile contestatorului referitoare la libertatea de stabilire a strategiei comerciale sunt în afara motivelor de excludere comunicate și, pe cale de consecință, lipsite de relevanță în prezenta cauză.

De asemenea, contrar celor susținute de contestator, caracter artificial prezintă tocmai modalitatea de stabilire de către ofertant a cotei de cheltuieli indirecte aferente unor lucrări executate de subcontractant, în condițiile în care, ofertantul a indicat aceeași cotă de cheltuieli indirecte atât pentru lucrările executate în mod direct, cât și pentru lucrările executate de subcontractant, deși, nu se poate reține existența unei identități de situație între cele două categorii de lucrări.

Prin urmare, cum în mod corect a reținut autoritatea contractantă în comunicarea rezultatului procedurii, aplicarea unor procente diferite de cheltuieli indirecte și profit pentru o parte dintre lucrări, prin preluarea structurii economice a subcontractantului, conduce la o structură financiară neunitară în cadrul ofertei. Or, evaluarea se realizează asupra ofertei depuse de contestator, ca ofertant, iar nu asupra ofertelor individuale ale subcontractanților, aceștia fiind terți față de autoritatea contractantă și neavând raporturi juridice directe cu aceasta.

Arată că devizele aferente lucrărilor de protejare conductă de gaze fac parte integrantă din devizul general al obiectivului și trebuie elaborate potrivit aceluiași reguli de întocmire a devizelor de lucrări aplicabile întregului obiectiv, respectiv prin utilizarea aceluiași structuri de formare a prețului, a aceluiași cote de cheltuieli indirecte și profit și a aceluiași baze de calcul, astfel încât, propunerea financiară să fie coerentă, unitară și verificabilă din punct de vedere economic.

Contrar acestor reguli stabilite prin documentația de atribuire, în listele de cantități aferente lucrărilor de protejare conductă de gaze, ofertantul contestator a indicat cheltuieli indirecte în procent de 12% și profit în procent de 8%, procente diferite față de cele utilizate în restul listelor de cantități din ofertă.

Mai mult, conform mențiunilor din comunicarea rezultatului procedurii, la nivelul formularelor F3 aferente acelorași lucrări, cheltuielile indirecte sunt indicate în procent de 8%, iar profitul în procent de 1%, ceea ce, evidențiază existența unor neconcordanțe în cadrul aceleiași oferte, inclusiv pentru aceleași categorii de lucrări.

2.3 Referitor la respingerea ofertei contestatorului, ca neconformă, în contextul diferențelor de preț identificate în ofertă pentru același material.

Contrar celor susținute de contestator, oferta acestuia este necorelată, în condițiile în care au fost prezentate prețuri diferite pentru același tip de material, ceea ce conduce, în mod implicit, la prețuri diferite pentru activități identice sau similare sub aspectul resurselor utilizate.

În opinia sa, comparația realizată de contestator între tipurile de lucrări subcontractate și cele executate direct de ofertant este nerelevantă. Problema nu vizează compararea tipurilor de lucrări în sine, ci, a elementelor de cost care compun prețurile unitare aferente fiecărui articol de deviz, respectiv, material, manoperă, utilaj și transport.

Încadrările în norme de deviz sunt deja adaptate fiecărui tip de lucrare, fiecare categorie de lucrări având norme de deviz specifice (de exemplu, săpătura manuală pentru carosabil are o anumită încadrare în normele de deviz - TSC02d1, iar săpătura manuală pentru conductă de gaze are o altă încadrare specifică - TSA07A1). Aceste norme stabilesc consumurile de resurse, respectiv, cantitățile de materiale, manoperă, utilaje și transport, diferența de preț între articole fiind dată de consumurile diferite de resurse, nu de prețuri unitare diferite ale acelorași resurse.

Prin urmare, arată că prețurile unitare ale resurselor (material, manoperă, utilaj, transport) trebuie să fie aceleași în cadrul întregii oferte, diferențele de valoare între articolele de deviz fiind generate exclusiv de consumurile specifice fiecărei norme de deviz. Or, în oferta contestatorului, pentru același material au fost indicate prețuri unitare diferite, ceea ce demonstrează că propunerea financiară nu este unitară și nu este corelată.

Așa cum, în mod corect, a reținut și autoritatea contractantă, diferențele evidențiate între documentele financiare conduc la imposibilitatea determinării modului de formare a prețului, întrucât, nu poate fi stabilită, în mod clar și unitar, baza de calcul pentru aplicarea cotelor de cheltuieli indirecte și profit și nici relația dintre prețurile unitare ale resurselor și valorile rezultate în devizele de lucrări.

În concret, susține că contestatorul a prezentat doar prețurile unitare ale subcontractantului, preluate de ofertant ca sumă globală, peste care a aplicat propria cotă de cheltuieli indirecte și profit, iar nu prețurile unitare ale ofertantului, astfel cum impune, în mod expres, documentația de atribuire.

Distincția pe care contestatorul încearcă să o evidențieze între lucrările efectuate de executantul ofertant și cele efectuate de subcontractanții săi, în sensul că ar fi vorba despre operatori economici diferiți, în opinia sa, nu face decât să evidențieze, o dată în plus, nerespectarea documentației de atribuire și a regulilor de întocmire a ofertei financiare.

În realitate, susține că, autorul contestației nu a completat formularul F3 pentru lucrările de protejare conductă de gaze cu prețuri unitare, astfel cum impunea documentația de atribuire, ci, a preluat valoarea devizelor subcontractantului ca sumă globală, fără detalierea prețurilor unitare pentru resursele utilizate.

Devizele aferente lucrărilor de protejare conductă de gaze fac parte integrantă din devizul general al obiectivului și trebuiau elaborate potrivit aceluiași reguli aplicabile întregului proiect, respectiv, prin utilizarea aceleiași structuri de formare a prețului, a aceluiași cote de cheltuieli indirecte și profit și a aceleiași baze de calcul, astfel încât, propunerea financiară să fie unitară, coerentă și verificabilă.

Or, astfel cum rezultă din comunicarea rezultatului procedurii, prin comparație cu celelalte devize de lucrări în cadrul cărora au fost prezentate prețuri unitare detaliate (materiale, manoperă, utilaje și transport), în cazul devizului aferent lucrărilor de protejare conductă de gaze, ofertantul contestator a prezentat un preț comasat, tratând valoarea subcontractantului ca un „material”, peste care a aplicat propria cotă de cheltuieli indirecte și profit, fără a indica prețurile unitare aferente resurselor (material, manoperă, utilaje și transport), astfel cum impunea documentația de atribuire și cum, de altfel, a procedat în cazul celorlalte devize de lucrări din ofertă.

Concluzii:

Consideră, că, în mod legal, a fost respinsă oferta contestatorului, în caz contrar, ar fi fost în fața unei evaluări diferențiate a ofertantului contestator, cu încălcarea tratamentului egal, în raport de ceilalți participanți la procedură care au înțeles să întocmească ofertele cu respectarea tuturor cerințelor din documentație și a prevederilor legale, în materie.

În concluzie, solicită Consiliului să admită cererea sa de intervenție, să respingă contestația formulată de către SRL conform celor mai sus menționate și să mențină toate actele emise de către autoritatea contractantă în cadrul procedurii de atribuire.

..... SRL precizează că nu își exprimă un eventual acord cu privire la consultarea de către alți ofertanți a propunerii tehnice și financiare, documentelor de calificare, a clarificărilor de ofertă și a răspunsurilor la clarificări, întrucât, pe această cale ar fi afectat secretul comercial.

Menționează că, prezenta cerere de intervenție este formulată pe baza informațiilor din cadrul contestației și a unor documente limitate de

la dosarul achiziției, nefiind în posesia vreunui alt document care ar putea să prezinte relevanță pentru soluționarea contestației, cum ar fi oferta depusă de contestator și răspunsurile la clarificările primite din partea autorității contractante. Astfel, în temeiul art. 19 din Legea 101/2016 solicită accesul la documentele aflate la dosarul achiziției publice depuse la Consiliu, precum și la documentele prezentate de către contestator în susținerea cererii sale.

Proba celor menționate în prezenta, înțelege să o facă cu înscrisurile anexate prezentei cereri de intervenție și cu documentele existente la dosarul achiziției publice în legătură cu prezentul litigiu.

În drept, își întemeiază prezenta cerere pe dispozițiile Legii nr. 98/2016, HG nr. 395/2016 și ale Legii 101/2016, precum și alte articole/acte normative menționate în cuprinsul cererii de intervenție.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 23698/02.04.2026, ... SRL transmite punct de vedere față de cererea de intervenție.

I. Cu privire la susținerile intervenientului referitoare la tardivitatea criticilor din contestație.

În opinia sa această susținere este neîntemeiată, atât din perspectivă procedurală, cât și sub aspectul practicii CNSC și a instanțelor de contencios administrativ.

În primul rând, societatea sa nu critică legalitatea în sine a solicitărilor de clarificări, ci, modul în care autoritatea contractantă a valorificat răspunsurile primite.

Decizia de respingere a ofertei, ca neconformă și inacceptabilă, s-a materializat prin adresa nr. 1222/06.03.2026 - act față de care SRL a exercitat, în mod legal și în termen, contestația de față.

Prin urmare, actul atacat nu este solicitarea de clarificări, ci, raportul procedurii și comunicarea rezultatului, astfel că excepția tardivității invocată de intervenient este lipsită de obiect.

În al doilea rând, susține că potrivit jurisprudenței constante a CNSC (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 1413/C9/1377, 1391/2022), solicitările de clarificări reprezintă instrumente esențiale ale comisiei de evaluare pentru edificarea acesteia cu privire la oferta depusă și nu pot fi folosite ca pretexte formale pentru respingerea ofertelor. Comisia era obligată să analizeze, în substanță, răspunsurile primite, iar simpla calificare a acestora drept neconcludente, fără o motivare concretă și verificabilă, nu poate constitui temei legal pentru excluderea ofertantului.

II. Cu privire la susținerile intervenientului referitoare la modul de întocmire a propunerii financiare, acesta denotă o interpretare eronată a documentației de atribuire.

Arată că se susține de către intervenient că societatea sa avea obligația de a prezenta formularele F1-F3 completate exclusiv cu propriile prețuri unitare, fără a putea include în structura financiară

prețurile unitare ale subcontractantului, și că nerespectarea acestei cerințe justifică în mod legal respingerea ofertei sale.

În opinia sa, aceasta interpretare este eronată și contravine atât realității economice a relației de subcontractare, cât și dispozițiilor legale aplicabile.

În primul rând, documentația de atribuire prevede că ofertanții au deplină libertate de a-și prevedea în ofertă propriile consumuri și tehnologii de execuție, cu respectarea cerințelor cantitative și calitative din proiectul tehnic. Nicio dispoziție din documentație nu interzice expres ca un ofertant care subcontractează o parte din lucrări să preia în devizul propriu costul integral al lucrărilor executate de subcontractant ca element de cheltuială directă. Dimpotrivă, din punct de vedere contabil și fiscal, contravaloarea serviciilor executate de subcontractanți reprezintă pentru antreprenorul general o cheltuială directă, incluzând toate elementele de cost ale subcontractantului.

Orice alta interpretare ar presupune o reconstrucție artificială a structurii de costuri a subcontractantului, structură care nu aparține ofertantului și pe care acesta nu o poate reflecta, în mod realist, în contabilitatea proprie.

Totodată, arată că Ordinul nr. 1568/2002 privind elaborarea devizelor - invocat chiar de intervenient, dar și de societatea sa în cuprinsul contestației depuse - prevede, în mod expres, la pct. 3.3.3, că, cheltuielile indirecte se determină prin aplicarea unei cote asupra cheltuielilor directe TOTALE, care includ în mod firesc și contravaloarea serviciilor subcontractate. Aplicarea cotei de cheltuieți indirecte și profit asupra valorii integrale a costurilor directe - inclusiv cele aferente subcontractării - este, astfel, nu doar permisă, ci, conformă cu regulile economico-financiare aplicabile în domeniul construcțiilor.

Astfel, modalitatea de întocmire a devizului, respectiv de aplicare a cheltuielilor indirecte este stabilită, în mod foarte clar, de actul normativ mai sus enunțat. Nu există nicio posibilitate de a interpreta și aplica altfel această prevedere.

Sușinerile intervenientului privind existența unor prețuri unitare diferite între extrasele de resurse ale ofertantului și cele ale subcontractantului, ignoră un aspect esențial: cele două categorii de extrase reflectă costuri aferente unor activități distincte, realizate de operatori economici diferiți, cu structuri de cost independente.

Compararea directă a prețurilor unitare rezultate din extrasele de resurse ale subcontractantului cu cele ale ofertantului - pentru activități diferite - este, prin urmare, lipsită de relevanță juridică și economică, diferențele între structurile de cost ale operatorilor economici sunt o consecință firească a strategiilor comerciale diferite.

Contestatorul arată că, potrivit art. 55 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, ofertantul are dreptul de a subcontracta o parte din contract. Prin declararea subcontractantului și includerea acestuia în ofertă,

prețurile unitare ale subcontractantului devin parte integrantă a ofertei și, implicit, prețuri asumate de ofertant.

Societatea sa și-a asumat aceste prețuri prin semnarea ofertei, în ansamblul ei.

Totodată, arată că se susține de către intervenient că, propunerea financiară a societății sale ar fi neunitară și necoerentă, invocând existența unor cote diferite de cheltuieli indirecte și profit în cadrul listelor de cantități aferente lucrărilor de protejare conductă de gaze față de restul ofertei.

Apreciază că această susținere este nefondată. Documentația de atribuire nu impune o cotă unică și uniformă de cheltuieli indirecte sau profit pentru toate categoriile de lucrări din cadrul ofertei.

Ofertantul beneficiază de libertatea prevăzută expres de Legea nr. 98/2016 de a-și stabili, în mod autonom, strategia comercială și structura costurilor.

Existența unor cote diferite de cheltuieli indirecte și profit pentru lucrări de natură diferită (infrastructura rutieră vs. lucrări specializate de protejare conductă gaze - activitate reglementată ANRE, cu structură de cost distinctă) reflectă tocmai realitatea economică a pieței și particularitățile fiecărei categorii de lucrări, nu o necorelare a ofertei.

Reiterează faptul că SRL a demonstrat, în răspunsul la clarificări, că, modul de întocmire a ofertei este justificat din punct de vedere economic, iar comisia de evaluare a ales să ignore aceste explicații fără o motivare concretă și verificabilă, ceea ce contravine principiului proporționalității și obligației de evaluare substanțială a răspunsurilor la clarificări, astfel cum este acesta consacrat, atât în legislația națională, cât și în jurisprudența europeană.

Solicită Consiliului să respingă, ca neîntemeiate, alegațiile intervenientului, cu consecința admiterii contestației sale.

Având în vedere documentele depuse în cadrul procedurii, declarate „CONFIDENȚIALE”, respectiv „propunerea tehnică, propunerea financiară și răspunsurile la clarificări privind propunerea tehnică și financiară, precum și faptul că SRL și SRL au solicitat să li se permită accesul la dosarul cauzei, în conformitate cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin adresele nr. 22672/920/C1/30.03.2026 și nr. 23238/920/C1/01.04.2026, Consiliul solicită, ... SRL și SRL, să comunice temeiul juridic al încadrării tuturor înscrisurilor menționate de către aceasta ca fiind „confidențiale”, să justifice această încadrare și să demonstreze prin orice mijloc de probă, caracterul confidențial al documentelor și prejudiciul adus urmare a dezvăluirii acestor informații, conform dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 22856/31.03.2026, ... SRL răspunde solicitării Consiliului, invocând declarația de confidențialitate depusă în cadrul ofertei.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 23770/02.04.2026, ... SRL răspunde solicitării Consiliului, invocând declarația de confidențialitate depusă în cadrul ofertei, precizând că nu este de acord cu permiterea accesului la documentele declarate confidențiale.

Prin adresa nr. 23716/920/C1/02.04.2026 Consiliul a invitat intervenientul SRL să studieze dosarul cauzei la CNSC în data de 03.04.2026.

Prin adresa nr. 23951/920/C1/02.04.2026 Consiliul a invitat contestatorul SRL să studieze dosarul cauzei la CNSC în data de 06.04.2026.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 22873/09.04.2026, ... SRL transmite Note scrise ca urmare a studierii dosarului cauzei la CNSC prin care solicită respingerea apărărilor autorității contractante și ale intervenientului și admiterea contestației astfel cum a fost formulată. Prin notele scrise contestatorul reiterează susținerile sale din contestație.

Prin adresa nr. 1470/18.03.2026, înregistrată la CNSC sub nr. 19533/19.03.2026 autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției în format electronic pe stick.

Anexat contestației în original, înregistrată la Consiliu sub nr. 18184/16.03.2026, ... SRL depune, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 1 din data de 11.03.2026, emisă de Raiffeisen Bank-Agenția Pipera, în valoare de 88.000,00 lei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Modernizarea drumului DC68 și a DS447, comuna, județul, cod CPV 45233140-2, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând pe SEAP, anunțul de participare nr. SCN1168742/08.10.2025, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 8.682.096,47 lei. Criteriul de atribuire al contractului este „prețul cel mai scăzut”.

În cauza care formează obiectul prezentei, ... SRL a formulat cererea de intervenție transmisă pe email în data de **26.03.2026** înregistrată la CNSC sub nr. 21901/26.03.2026, care prezintă natura juridică a unei cereri de intervenție accesorie deoarece, prin capetele de cerere, sprijină poziția autorității contractante, fără a solicita desființarea vreunui act emis de aceasta, motiv pentru care Consiliul califică cererea de intervenție drept cerere de intervenție accesorie formulată în favoarea autorității contractante.

În raport de dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 care stipulează că: *„Până la soluționarea contestației de către Consiliu, (...), operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației. (...)”* și art. 5 din același act normativ care prevede că: *„(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”,* având în vedere faptul că prezenta contestație a fost publicată în SEAP în data de **17.03.2026**, sub identificatorul: *„Document: [SCN1168742/00127] CONTESTATIE CNCS -13.03.2026.pdf”*, Consiliul constată că cererea de intervenție a SRL este formulată în cadrul termenului legal.

Ținând seamă de dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, 65 și 67 din Cod proc. civ. dar și faptul că în cadrul procedurii de atribuire în cauză, ... SRL are calitatea de ofertant câștigător, iar cererea sa privește menținerea deciziei autorității contractante, Consiliul admite în principiu cererea de intervenție formulată, astfel cum a fost calificată iar, în conformitate cu art. 67 din Cpc., coroborat cu cele ale art. 68 din Legea nr. 101/2016, va analiza cererea de intervenție a acestuia împreună cu contestația formulată de SRL.

Procedând la analiza contestației formulate de SRL se reține că acesta critică adresa de comunicare rezultat nr. 1222/06.03.2026, prin care oferta sa a fost respinsă, ca neconformă și inacceptabilă, deoarece, răspunsul la solicitarea de clarificări privind propunerea financiară nu a fost concludent, motiv pentru care, Consiliul va analiza aceste critici prin raportare atât la cerințele documentației de atribuire, cât și la legislația aplicabilă în materie.

Astfel, conform adresei nr. 1222/06.03.2026, de comunicare rezultat, motivele de respingere a ofertei contestatorului, au fost următoarele:

„In cadrul procesului de evaluare a propunerii financiare, comisia de evaluare a identificat o serie de neconcordanțe privind listele de cantități ofertate aferente lucrărilor de protejare conductă gaz, după cum urmează:

Conform listelor de cantități aferente acestor lucrări, cheltuielile indirecte sunt în procent de 12%, iar profitul în procent de 8%, diferit față de restul listelor de cantități; la nivelul formularelor F3 (pag. 70-71), pentru aceleași lucrări, cheltuielile indirecte sunt în procent de 8%, iar profitul în procent de 1%; de asemenea, în extrasele de resurse prezentate separat pentru acest

obiect, preturile unitare diferă față de extrasele de resurse cumulate la nivelul obiectivului.

În vederea clarificării acestor aspecte, autoritatea contractantă v-a transmis o solicitare de clarificări prin intermediul SEAP.

Analizând răspunsul transmis de dumneavoastră, comisia de evaluare a constatat că acesta nu poate fi considerat concludent, pentru următoarele motive:

- în primul rând, oferta financiară trebuie să reprezinte un act juridic unic, ferm și coerent, asumat integral de ofertant.

Deși subcontractantul este o entitate distinctă, în cadrul procedurii de atribuire există un singur ofertant - antreprenorul general. Aplicarea unor procente diferite de cheltuieli indirecte și profit pentru o parte din lucrări, prin preluarea structurii economice a subcontractantului, conduce la o structură financiară neunitară în cadrul aceleiași oferte. Evaluarea se realizează asupra ofertei ofertantului, iar nu asupra ofertelor individuale ale subcontractanților.

- în al doilea rând, au fost constatate neconcordanțe interne între documentele financiare ale ofertei, mai exact în extrasele de resurse prezentate separat pentru acest obiect, preturile unitare diferă față de extrasele de resurse cumulate la nivelul obiectivului. Explicațiile prezentate în răspunsul la clarificări nu demonstrează în mod clar și verificabil concordanța valorilor și identitatea bazei de calcul și nici inexistența unei duble aplicări a cotelor de cheltuieli indirecte și profit.

Aceste neconcordanțe conduc la lipsa de coerență internă a propunerii financiare și nu permit stabilirea cu certitudine a structurii reale de cost a lucrărilor oferite.

În acest context, comisia de evaluare a constatat că documentele financiare prezentate nu permit verificarea matematică a prețului ofertei, respectiv corelarea clară și verificabilă între listele de cantități, formularele F3 și extrasele de resurse.

Totodată, diferențele identificate între documentele financiare conduc la imposibilitatea determinării modului de formare a prețului contractului, întrucât nu poate fi stabilită în mod clar și unitar baza de calcul pentru aplicarea cotelor de cheltuieli indirecte și profit și nici relația dintre preturile unitare ale resurselor și valorile rezultate în devizele de lucrări. În aceste condiții, răspunsul transmis la solicitarea de clarificări nu conduce la eliminarea neconcordanțelor identificate și nu permite stabilirea în mod clar, unitar și verificabil a structurii de preț a ofertei.

Totodată, justificările prezentate, referitoare la tratarea valorii subcontractantului ca „material” și la aplicarea suplimentară a cotelor proprii ale ofertantului, echivalează cu o redefinire a modului de fundamentare a prețului. O astfel de reconfigurare a modului de calcul al prețului nu poate fi realizată prin intermediul clarificărilor, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (3) și alin. (5) din HG nr. 395/2016, potrivit cărora clarificările nu pot conduce la modificarea propunerii financiare.

Menționăm că devizele aferente lucrărilor de protejare conductă gaz fac parte integrantă din devizul general al obiectivului de investiții se trebuie elaborate potrivit aceluiași reguli de întocmire a devizelor de lucrări aplicabile întregului obiectiv, respectiv prin utilizarea aceleiași structuri de formare a

prețului, a acelorași cote de cheltuieli indirecte și profit și a aceleiași baze de calcul, astfel încât propunerea financiară să fie coerentă, unitară se verificabilă din punct de vedere economic.

Având în vedere cele de mai sus, comisia de evaluare a constatat că răspunsul transmis nu clarifică în mod concludent neconcordanțele identificate în cadrul propunerii financiare.

În consecință, oferta depusă de dumneavoastră a fost declarată inacceptabilă, în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (2) lit. e) din HG nr. 395/2016, întrucât răspunsul la solicitarea de clarificări nu este concludent."

În urma analizării motivelor mai sus menționate, un prim aspect reținut de Consiliu este invocarea eronată a temeiului legal aplicabil, deoarece, dispozițiile art. 137 alin. (2) lit. e) din HG nr.395/2016 se referă la situația inexistentă în prezenta cauză, în care „propunerea financiară depășește valoarea estimată și deși există posibilitatea disponibilizării de fonduri suplimentare pentru îndeplinirea contractului de achiziție publică respectiv, se constată că acceptarea unei astfel de oferte ar conduce la modificare substanțială, în sensul depășirii procentelor de la art. 221, alin.1, lit. f), pct.ii din lege”, însă motivele de fapt invocate nu se referă la acest aspect, ci, la pretinsa lipsă de concludență a răspunsului la solicitarea de clarificări.

În continuare, se reține că, autoritatea contractantă, în etapa de evaluare a propunerii financiare, a solicitat prin adresa nr.752/13.02.2026 clarificarea diferenței dintre cheltuielile indirecte și cota de profit indicate de SRL (în calitate de ofertant) față de cheltuielile indirecte și cota de profit indicate de subcontractorul declarat pentru „execuția lucrărilor de protejare conductă gaz”.

Contestatorul a răspuns la această solicitare prin adresa nr. 60/17.03.2026, relevante fiind următoarele aspecte :

„În această procedura de achiziție publică participa în calitate de ofertant unic cu subcontractant de specialitate nominalizat. Conform legii, subcontractanții nu sunt parte semnatara a contractului de achiziție publică și întreaga răspundere contractuală îi revine antreprenorului general.

....., în calitate de ofertant unic a utilizat o cota de cheltuieli indirecte de 8% și profit 1%.

Subcontractantul de specialitate a utilizat o cota de cheltuieli indirecte de 12% și profit 8%.

Cu privire la modul de întocmire a ofertei noastre, precizăm că am inclus cotele de cheltuieli indirecte și profit ale firmei noastre oferite pentru acest proiect, în calitate de potențial Antreprenor general.

Subcontractanții sunt entități economice distincte care prestează servicii și la rândul lor au propriile cheltuieli indirecte și încearcă să obțină de asemenea un profit.

Este firesc și fundamentat economic ca structura costurilor celor două entități să difere, deoarece:

- Subcontractantul își fundamentează cotele pe baza logisticii proprii, strict limitată la specialitatea sa (ex: echipamente specifice, personal specializat).

- *Antreprenorul General suporta cheltuieli indirecte de alta amploare, care includ: managementul general al șantierului, coordonarea tuturor specialităților, managementul SSM global, precum și asigurarea fluxului de numerar pentru întregul proiect. Și nu în ultimul rând Antreprenorul General își asuma responsabilitatea contractuală totală (garanția de bună execuție și răspunderea pentru vicii) în fața Beneficiarului pentru lucrările executate de terți”.*

Având a determina în ce măsură răspunsul contestatorului are sau nu caracter concludent, Consiliul reține că propunerile financiare nu sunt elemente pur formale ale ofertei, prezumate a fi valabile și admise, ci reprezintă elementul esențial al unei oferte, a căror realitate/conformitate trebuie să fie verificată de comisia de evaluare, în baza art. 127 alin. (1) lit. h) din HG nr. 395/2016 și dovedită de ofertanți prin prezentarea de elemente concrete și actuale de formare a prețului și chiar documente care să conțină costurile avute în vedere pentru îndeplinirea contractului în cauză și care să permită, în final, verificarea corectitudinii prețului ofertat.

Rezultă astfel, că autoritatea contractantă poate respinge ca neconformă o propunere financiară doar în măsura în care ofertantul prin explicațiile/documentele prezentate nu răspunde, în mod concludent, la clarificările solicitate.

Or, analizând răspunsul contestatorului, Consiliul reține caracterul concludent al acestora, având în vedere că ofertantul SRL a răspuns la solicitarea de clarificări, arătând că „execuția lucrărilor de protejare conductă gaz”, vor fi executate de subcontractantul declarat, care a întocmit listele de cantități conform cerințelor documentației de atribuire, incluzând atât cota de cheltuieli indirecte, cât și cota de profit.

Modul de elaborare și structurare a propunerii financiare, respectiv includerea valorii devizelor aferente subcontractantului (vezi Formularul F3, pag. 97) în valoare de **273.191,76 lei** în cadrul valorii totale de **297.997,57 lei**, aferente cheltuielilor cu „*execuția lucrărilor de protejare conductă gaz*”, (a se vedea F3 de la pag. 70), nu poate constitui motiv de neconformitate câtă vreme, prin clarificările oferite s-a explicat modul de constituire a prețului aferent execuției acestei lucrări, iar transmiterea clarificărilor nu a avut ca efect modificarea propunerii financiare.

Sanționarea unei oferte cu respingerea, ca neconformă, nu reprezintă o măsură ad-hoc, ce intervine după constatarea/aprecierea formală că în cuprinsul unei secțiuni a ofertei nu se regăsesc informațiile indicate de autoritate, ci, apare exclusiv în măsura în care, toate informațiile cuprinse în ofertă au fost analizate și evaluate în ansamblul lor, dezideratul achizitoarei fiind desemnarea drept câștigătoare a unei oferte care satisface întregul set de cerințe, independent de formalismul construirii și organizării conținutului ei. Concluzionând, rigurozitatea și rolul activ în evaluarea ofertelor nu trebuie să conducă la o evaluare formală și excesivă a ofertelor sub imperiul unui formalism exagerat, ci,

trebuie analizat din prisma interesului general de utilizare a fondurilor publice alocate, sens în care, solicitarea de lămuriri suplimentare, dacă este cazul, este preferabilă unei soluții de declarare a tuturor ofertelor, ca neconforme sau inacceptabile.

Propunerea financiară a unui ofertant trebuie să reflecte posibilitatea concretă că un anumit operator economic poate duce la îndeplinire un contract la valoarea ofertată și că aceasta cuprinde toate costurile aferente execuției lucrării, drept urmare, autoritatea contractantă este obligată să examineze ofertele în ansamblul lor și să nu dea dovada de un formalism excesiv în considerarea conformității, pornind de la indicarea în documentația de atribuire a unui anumit format al secțiunilor ofertei.

Aprecierea concluziei răspunsurilor la clarificări nu trebuie să fie una discreționară, verdictul neconcluziei poate fi aplicat doar în situația unui răspuns inutilizabil, ceea ce nu este cazul în situația de față, principiul proporționalității impune ca oferta să fie evaluată prin raportare la scopul achiziției, respectiv, semnarea contractului de achiziție publică și nu la interpretări excesiv de formaliste; este de nepermis ca o autoritate contractantă să își creeze premisele evaluării și respingerii discreționare a ofertelor printr-o interpretare și aplicare subiectivă a cerințelor unei documentații pe care tot aceasta le formulează.

Este de interes a se reține și faptul că întreaga reglementare a domeniului achizițiilor publice, cu toate drepturile și obligațiile prevăzute părților implicate în acest proces, au ca prim scop asigurarea respectării principiilor statuate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, principii printre care se regăsește și acela al proporționalității, înțeles ca fiind egală măsură între ceea ce se cere și ceea ce se oferă, respectiv, între ceea ce se face și cum se sancționează.

Or, în speța de față, modul de stabilire a valorii devizelor pentru „*execuția lucrărilor de protejare conductă gaz*” aferente subcontractantului în valoare de 273.191,76 lei și includerea în cadrul valorii totale de 297.997,57 lei au fost clarificate în mod simplu ca măsură de rezolvare facilă a unei neclarități, autoritatea contractantă având obligația de a lua o decizie conformă cu legea și principiul proporționalității măsurilor adoptate care impunea analiza ofertei prin raportare la scopul achiziției și nu la interpretări excesiv de formaliste, contrare prevederilor legale aplicabile. Această manieră de a proceda a autorității contractante apare ca nelegală, în raport de principiile prevăzute la art. 2 alin. (2) din Lege, dar și de natură să încalce drepturile recunoscute de același act normativ în beneficiul ofertanților participanți.

Raționamentul anterior se regăsește și în Decizia civilă nr. 2164 din 24 mai 2012 pronunțată de Curtea de Apel

„Este adevărat că dispozițiile legale enunțate, ca și dispozițiile art. 35 din același act normativ, invocate de autoritatea contractantă, fac vorbire despre

un drept al autorității contractante de a solicita detalii, precizări sau confirmări, iar nu despre o obligație, dar acest drept trebuie exercitat cu bună-credință și în considerarea tuturor dispozițiilor din materia achizițiilor publice, iar nu discreționar. Relevante în acest sens, se rețin a fi prevederile art. 2 din ordonanță, care stabilesc scopul actului normativ, printre care se regăsește și acela al promovării concurenței între operatorii economici și principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziții publice, printre care se regăsesc și cele ale tratamentului egal și eficienței utilizării fondurilor publice. Așadar, interesul autorității contractante trebuie să fie acela ca la procedura de atribuire să participe cât mai mulți operatori economici, dintre ofertele cărora să o aleagă pe aceea care răspunde cel mai bine necesităților sale, iar nu să înlăture ofertele depuse pe baza unor interpretări excesiv de formaliste a prevederilor documentației de atribuire sau a prevederilor legale aplicabile”.

În cadrul Hotărârii din 10 octombrie 2013, CJUE s-a pronunțat în cauza C-336/12 astfel:

„32 Curtea a precizat însă că articolul 2 din Directiva 2004/18 nu se opune ca datele referitoare la ofertă să poată fi corectate sau completate punctual, în special întrucât necesită în mod vădit o simplă clarificare sau pentru a înlătura erori materiale evidente (Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 40)”.

Cauza T-195/08 Antwerpse BouwM'werken NV c. Comisia, are relevanță în prezenta cauză pentru că se referă la posibilitatea completării ofertei financiare de către un ofertant. În acest caz, Comisia a acceptat corectarea erorii, iar, Tribunalul a hotărât că principiul egalității de tratament și al bunei administrări dă naștere unei obligații a autorității contractante de a solicita clarificări, atunci când este probabil ca inadvertența ofertei să poată fi explicată în mod simplu.

În cadrul acestei hotărâri s-a reținut că *„principiul proporționalității”* impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar, inconveniente cauzate nu trebuie să fie disproporționate, în raport cu scopurile urmărite (Hotărârea Curții din 5 mai 1998, National Farmers' Union și alții, C-157/96, Rec., p. 1-2211, punctul 60).

Acest principiu impune autorității contractante, atunci când aceasta se confruntă cu o ofertă ambiguă, iar, o cerere de precizări cu privire la conținutul ofertei menționate ar putea asigura securitatea juridică, în același mod, precum, respingerea imediată a ofertei în cauză, să solicite precizări candidatului vizat, mai degrabă, decât să opteze pentru respingerea, pur și simplu, a ofertei acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea Tideland Signal/Comisia, punctul 56 de mai sus, punctul 43).

Concluzionând, Consiliul reține că măsura respingerii ofertei asocierii contestatoare este disproporționată și nelegală, respingerea ofertei pentru informații ce se regăseau la nivelul altor documente sau

pentru erori ușor de reparat fiind în contradicție cu prevederile legale incidente în materia achizițiilor publice și cu jurisprudența în materie.

Raportat la cele evocate și ținând seama că printre atribuțiile comisiei de evaluare sunt cele de verificare a îndeplinirii criteriilor de calificare în conformitate cu criteriile de atribuire, așa cum este prevăzut la art. 127 alin. (1) lit. b) din HG nr. 395/2016, Consiliul constată că această verificare s-a făcut cu un formalism excesiv, raportat la prevederile documentației de atribuire și legislația incidentă și, pe cale de consecință, critica contestatorului privind nelegalitatea verificării evaluării ofertei sale este fondată, urmând să fie admisă.

Având în vedere toate aspectele de fapt și de drept mai sus evocate, în temeiul art. 26 alin. (2) și alin. (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă COMUNA, județul iar, pe cale de consecință, va anula raportul procedurii de atribuire și actele subsecvente, și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei SRL, de la etapa evaluării propunerilor financiare, cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicarea deciziei.

Pe cale de consecință, va respinge, ca nefondată, cererea de intervenție formulată de SRL.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă COMUNA, județul, anulează raportul procedurii de atribuire și actele subsecvente, și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei SRL, de la etapa evaluării propunerilor financiare, cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicarea deciziei.

Pe cale de consecință, respinge ca nefondată cererea de intervenție formulată de SRL.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare
.....

PREȘEDINTE
.....

Consilier de soluționare
.....

Redactat practicaua deciziei
.....

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 28 (douăzeci și opt) pagini